

СУЧАСНИЙ СТАН І ПРОБЛЕМИ ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ ЗДОБУВАЧІВ-НЕФІЛОЛОГІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Катерина Гейченко

канд. пед. наук, доцент,

завідувачка кафедри мовної та загальнотеоретичної підготовки
Запорізького державного медико-фармацевтичного університету
(69035, Запоріжжя, пр. Маяковського, 26);
e-mail: geichenko.ei@gmail.com;
orcid: <https://orcid.org/0000-0002-0294-8423>

Юлія Чорна

ст викл. кафедри мовної та загальнотеоретичної підготовки
Запорізького державного медико-фармацевтичного університету
(69035, Запоріжжя, пр. Маяковського, 26);
e-mail: usteda2017@gmail.com;
orcid: <https://orcid.org/0000-0002-9128-738X>

Стаття висвітлює питання підвищення якості мовної підготовки іноземних студентів-нефілологів, які навчаються у ЗВО України, відповідно до комунікативних потреб інофонів та вимог освітньої системи нашої країни.

У статті вказується на те, що навчання іноземних громадян у немовних закладах вищої освіти нині можна прирівняти до інтенсивних курсів. Це ускладнює мовну підготовку здобувачів вищої освіти, і тому здійснюється пошук нових методів, форм, засобів та прийомів, що будуть запорукою досягнення високих результатів навчання іноземців в онлайн-режимі.

У сучасному інформаційному середовищі в умовах онлайн-навчання у складній соціально-політичній ситуації в нашій країні має змінюватися спосіб передачі викладачами відповідних знань та формування навичок і вмій, а також спосіб опанування цих знань і вмій студентами. В освітньому процесі спостерігається зменшення обсягу аудиторних годин та збільшення часу самостійної роботи іноземців-нефілологів. Тому усталені методи і форми навчання потребують переосмислення та нових рішень.

Автори концентрують увагу на вдосконаленні усної основи навчання як провідної випереджальної форми організації навчання мови.

Під час усного випередження так само, як і при усній основі навчання, інокомуніканти засвоюють граматичний матеріал, лексику (звукову, граматичну форму, значення та використання слова), що створює сприятливі умови для розширення в них знань системи мови, яка вивчається, для формування вимовних, лексичних, граматичних навичок, мовленнєвих умінь, а також вмінь аудіювання (найважчого для інофонів виду мовленнєвої діяльності) та говоріння.

У статті окреслено ключові методичні проблеми організації мовної підготовки в режимі онлайн з обмеженою кількістю годин у навчальному процесі, а також розглянуто метод випереджального усного навчання.

Ключові слова: іноземні студенти, мовна підготовка, сучасний стан навчання, усна основа навчання.

Постановка наукової проблеми та її значення. Основна студентська аудиторія іноземних громадян, які навчаються у закладах вищої освіти України, – це студенти-нефілологи. Реальна ситуація сьогодення підтверджує, що мовну підготовку інофонів у немовних університетах можна прирівняти до навчання на інтенсивних курсах, тому що в усіх нефілологічних вишах різна та досить обмежена кількість годин, що відводиться на вивчення української мови як іноземної, особливо під час навчання в онлайн-форматі. Варто зауважити, що вивчення рідної мови від людини потребує років, а для оволодіння мовою, якою здійснюється навчання у ЗВО для іноземців, відводиться не виправдано мала кількість навчального часу, і що важливо, при абсолютно однакових вимогах до знань як вітчизняних, так і іноземних студентів, у той час як мовні можливості інофонів обмежені порівняно з українськими студентами. Тому виникає необхідність окреслити проблеми онлайн-навчання української мови іноземних здобувачів немовних вишів та розробити способи його покращення на сучасному етапі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про активне обговорення проблем мовної підготовки іноземних здобувачів вищої освіти, які навчаються в Україні. Так, особливості навчання іноземних студентів у закладах вищої освіти в контексті формування професійної комунікативної компетенції у своїх працях розглядали Ж. Рагіна, К. Гейченко, О. Цупікова, Г. Онкович, Г. Швець, Л. Барановська, Н. Ушакова, О. Тростинська, І. Кушнір, Т. Алексеєнко, Л. Мацько, С. Варава, та інші. Дослідження викладання української мови як іноземної на підготовчих відділеннях проводили Л. Васецька, І. Жогіна,

І. Кочан, Т. Лагута, Т. Масицька, Б. Сокіл, Ю. Чорна. Зокрема, Ю. Трубінова аналізувала особливості використання комунікативної методики викладання української мови як іноземної, Л. Селіверстова досліджувала лінгвістичні та психологічні основи навчання української іноземних слухачів підготовчих відділень, Т. Касьяненко вивчала принципи оптимізації навчального процесу, а Л. Мацько та Т. Кудіна – впровадження інноваційних технологій у навчання. Проблемою дистанційного навчання української мови як іноземної займалися О. Антонів, О. Гриценко, І. Довгий, І. Зозуля, А. Стадній, Л. Стріжик. Аналіз мовної підготовки іноземних студентів класичного університету, іноземних студентів-медиків здійснено Н. Ушаковою, О. Тростинською, І. Кушнір. Отже, різні аспекти навчання української як іноземної досліджуються не тільки в контексті ефективного розв'язання типових для цієї дисципліни навчально-методичних проблем, але й у тісному взаємозв'язку із ключовими соціологічними, культурологічними, професійними питаннями сьогодення.

Мета статті. Незважаючи на велику кількість наукових робіт, залишається актуальним питання якісної мовної підготовки іноземних здобувачів освіти у немовних ЗВО України. Автори статті розглядають декілька аспектів усного випередження в навчальному процесі, окреслюють проблеми, які можуть впливати на швидкість та здатність іноземців опанувати українську мову у складних стислих умовах мовної підготовки, зокрема під час онлайн-навчання.

Виклад основного матеріалу. Навчання української мови іноземних студентів в режимі онлайн, хоч і має багато переваг, зіштовхується з низкою проблемних моментів і викликів, які впливають на його ефективність:

1. Обмежений час на мовну практику: в умовах скорочення аудиторних годин і відсутності мовного середовища важко забезпечити достатню практику говоріння та слухання, що важливо для мовного розвитку. Вивчення складних дисциплін, таких як інженерія, медицина, мистецтво, де потрібна практика, значно ускладнюється в онлайн-форматі. Лабораторні роботи, практичні заняття і досвід, який можна отримати лише в реальних умовах, важко перенести в онлайн-формат. Оскільки українська мова не є широко розповсюдженою у країнах, де зараз перебувають іноземні студенти, організація комунікативної

практики є важливим складником забезпечення ефективності навчання. Студентам треба надавати можливість активно застосовувати знання на практиці – під час обговорення, виконання вправ із розвитку усного мовлення.

2. **Відсутність живого спілкування:** онлайн-формат може обмежувати можливості для неформального спілкування, яке допомагає студентам краще засвоїти мову.

3. **Технічні проблеми:** проблеми з інтернет-з'єднанням, застарілим обладнанням або програмним забезпеченням можуть суттєво заважати навчальному процесу. Певна кількість студентів у різних регіонах не має доступу до стабільного інтернету або сучасної техніки, що обмежує їхні можливості в освоєнні курсу, а також збої у зв'язку, низька якість зображення чи звуку можуть впливати на якість сприйняття інформації та концентрацію уваги.

4. **Мотивація та самоорганізація:** онлайн-формат, особливо у самостійній роботі, може знижувати рівень мотивації студентів, оскільки немає фізичної присутності викладача або групи для спільної роботи. Студенти можуть відкладати виконання завдання або втратити інтерес через відсутність живої комунікативної взаємодії. Важливо створювати інтерактивні завдання, гейміфіковані елементи, організовувати регулярні онлайн-зустрічі, де студенти можуть спілкуватися з викладачем та одногрупниками, що створює атмосферу реальної комунікації та спільного освітнього процесу.

5. **Індивідуалізація:** в умовах групових занять в онлайн-форматі важче врахувати індивідуальні потреби та темп навчання кожного студента. Онлайн-навчання зазвичай передбачає використання стандартизованих курсів, у яких складно врахувати індивідуальні потреби і когнітивні особливості кожного студента, що значно знижує ефективність засвоєння матеріалу. Потребує розроблення модель навчання, яка би точно відповідала вимогам кожного іноземця,

6. **Культурні аспекти:** викладання мови без глибокого занурення в культуру може ускладнити вирішення комунікативних завдань. У багатьох мовах, зокрема в українській, є важливі соціокультурні норми, що визначають, як правильно спілкуватися в різних ситуаціях. Наприклад, в Україні існує певна форма звертання до старших або в офіційних ситуаціях, що відрізняється від неформального звертання до друзів чи однолітків. Знання того,

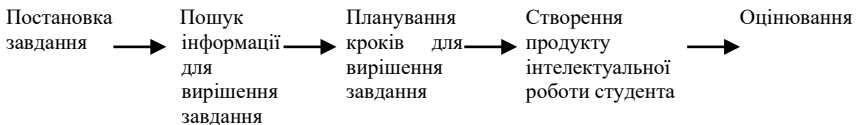
як правильно використовувати форми «Ви» та «ти», є важливим для уникнення невірної тлумачення. Крім того заняття можуть включати вивчення українських пісень, літератури, традицій. Це можуть бути відео, текстові матеріали, культурні практики, поради щодо поведінки в різних соціально-побутових ситуаціях, що дозволить сформувати в іноземців необхідний рівень комунікативної компетентності.

7. Доступність ресурсів: обмежений доступ до інтерактивних матеріалів може знижувати ефективність навчання, оскільки не всі студенти мають доступ до стабільного інтернет-з'єднання або сучасних пристроїв для участі в онлайн-навчанні.

При різкому скороченні навчальних годин із мови обсяг навчального матеріалу на кожному занятті значно збільшується, що вимагає значної концентрації всього навчального контенту, а це часто призводить до перенавантаження занять та зниження їхньої ефективності.

Сьогодні ми констатуємо і кризу онлайн-навчання. Завдяки швидкому розвитку технологій і постійному доступу до величезної кількості інформації через Інтернет, студенти стикаються з проблемою інформаційного перевантаження. Це ускладнює вилучення важливої та достовірної інформації, а також створює труднощі у її засвоєнні. Цілі навчання залишилися, але для опанування навчальних дисциплін студент повинен більше працювати самостійно.

Модель онлайн-навчання у більшості випадків можна представити як самостійну роботу студентів таким чином:

Саме ці обставини визначають необхідність пошуку інтенсивних методів, які дозволяють навчити інокомунікантів української мови не за роки, а за місяці.

У навчальному процесі, що повинен бути максимально наближений до умов природного спілкування, в арсеналі викладачів мовних кафедр ЗВО достатньо інноваційних методів, які вже широко використовуються в Європі (технологія співробітництва: Student Team Learning; елементи технологій

розвитку критичного мислення; прийом сінквейн, кластер; інтегроване оволодіння мовою та змістом навчання CLIL; змішане навчання, технології проблемного навчання тощо). Маючи свої переваги і недоліки, сильні та слабкі аспекти, ні один із сучасних методів окремо, на нашу думку, не може повністю вирішити існуючі проблеми і завдання, які стоять перед мовними кафедрами, що працюють з іноземцями-нефілологами.

Вважаємо за необхідне звернути увагу на метод випереджального навчання усного мовлення. Характерною рисою інтенсивних форм є усна основа навчання і випереджальне навчання усного мовлення. Різниця між усною основою навчання мови іноземців та випереджальним навчанням усного мовлення полягає в підходах до навчання та цілях, які ставляться перед студентом.

Метод випереджального навчання усного мовлення орієнтований на забезпечення передумов для подальшого розвитку усного мовлення іноземців. Основна мета – навчити студентів підготуватися до комунікативних ситуацій, перш ніж вони з ними зіткнуться, та підготувати їх до формування певних умінь читання і письмового мовлення. Випереджальне навчання зосереджується на підготовці студентів до усного мовлення через вивчення певних лексичних тем і граматичних конструкцій заздалегідь.

Метод випереджального навчання усного мовлення має кілька **переваг**, особливо важливих для іноземних студентів, які вивчають українську мову.

1. Покращення комунікативної впевненості, зміцнення граматичних та лексичних навичок полягає в тому, що випереджальне навчання допомагає студентам отримати уявлення про те, які мовні конструкції та лексичні одиниці їм знадобляться в реальних ситуаціях. Вони мають змогу підготуватися до конкретних комунікаційних контекстів (наприклад, як вести бесіду на тему навчання, роботи, культурних традицій), що дозволяє почуватися впевненіше при використанні мови в реальному спілкуванні.

2. Завчасне ознайомлення з культурними аспектами спілкування дозволяє студентам не лише вивчити мовні форми, але й дізнатися про культурні та соціальні особливості, пов'язані з мовними практиками. Наприклад, це може бути знайомство з особливостями спілкування в різних ситуаціях (офіційний стиль, неформальні бесіди), що допомагає уникати культурних непорозумінь.

3. Гнучкість і адаптивність методу випереджального навчання дає змогу викладачу бути гнучким у виборі тем та підходів до навчання, адаптуючи матеріал під конкретні потреби студентів.

4. Покращення слухових навичок і сприйняття мови на слух є основним здобутком методу, який включає активне слухання та розпізнавання мовних структур і лексики в контексті. Це допомагає студентам розвивати здатність до швидкого сприйняття іншомовної інформації на слух, що є важливим аспектом мовного навчання.

Отже, метод випереджального усного навчання є ефективним для іноземних студентів, оскільки він не лише допомагає їм підготуватися до реальних мовленнєвих ситуацій, але й дає можливість швидше адаптуватися до нової мовної та культурної реальності, розвивати впевненість у власних силах та знижувати стрес від мовних бар'єрів.

Інтенсивні форми усного випередження та усної основи навчання іноземців, зокрема студентів-нефілологів, також мають кілька переваг і викликів:

Переваги:

1. Швидке засвоєння мови: інтенсивний формат дозволяє швидше оволодіти мовними навичками, оскільки студент активно практикує усне мовлення.

2. Фокус на комунікації: усна основа навчання сприяє розвитку комунікативних навичок, що особливо важливо для медиків, які повинні спілкуватися з пацієнтами.

3. Контекстуалізація навчання: використання сценаріїв реальної комунікації та рольових ігор допомагає студентам зрозуміти, як застосовувати мову в конкретних ситуаціях.

4. Мотивація та активність: інтенсивні заняття зазвичай більше залучають студентів, створюючи динамічну атмосферу навчання.

5. Соціальна взаємодія: студенти мають можливість спілкуватися між собою, що допомагає зняти мовний бар'єр.

Виклики:

1. Витрати часу та енергії: інтенсивні програми можуть бути виснажливими, що може призвести до швидкого вигорання студента.

2. Недостатня теоретична база: фокус на усному спілкуванні може призвести до нехтування граматичними аспектами мови та теоретичними знаннями.

3. **Індивідуальні особливості:** студенти можуть мати різний рівень підготовки, й інтенсивний формат може не підходити всім.

4. **Необхідність адаптації:** викладачі повинні бути готові до швидкої адаптації програми залежно від потреб студентів.

5. **Обмежений доступ до матеріалів:** інтенсивні заняття можуть обмежувати використання письмових матеріалів, що важливо для їхнього розуміння.

Виходячи з теорії мовленнєвої діяльності та головної мети навчання мови як іноземної – навчання спілкування, в процесі мовної підготовки іноземців викладач постійно «провокує» й активізує мовленнєвий акт інофонів під час заняття, але незалежно від заданого для оволодіння граматичного матеріалу, а відповідно до мотивів, що спонукають до тих чи інших мовленнєвих дій. Саме останні й створюють систему мовленнєвих операцій, тому що говоріння (усне мовлення) спрямоване на задоволення комунікативних потреб того, хто говорить, а це пов'язано з передаванням інформації в усній формі.

У результаті керований процес отримання та накопичення мовленнєвих умінь призводить до усвідомлення студентами-іноземцями системних закономірностей мови, яка вивчається. У цьому випадку навчання спирається не на аналіз мовних одиниць, не на пошук їхнього місця та визначення їхніх функцій у якійсь абстрактній для іноземця системі, а головним чином на синтез змістових елементів висловлювань.

При усному випередженні інокомуніканти засвоюють граматичний матеріал, лексику (звукову, граматичну форму, значення і використання слова), а також створюються сприятливі умови для розширення їхніх знань мови, яка вивчається, для формування вимовних, лексичних, граматичних навичок, мовленнєвих умінь та перш за все аудіювання (найважчого для інофонів вида мовленнєвої діяльності), а також говоріння.

З цією метою моделювання ситуації для активізації використання у мовленні мовних конструкцій, а також окремих слів та словосполучень, частотних для практики усного мовлення, є важливим засобом навчання іноземної мови у процесі її використання. Активізація моделей у мовленні може проводитись у межах розмовних тем, передбачених навчальним планом, та поза ними. При цьому важливим є принцип добору матеріалу для навчальних цілей з урахуванням комунікативних ситуацій,

мотивації мовленнєвої діяльності студента. Відбір мовленнєвих дій і типізованих об'єктів навчальної мовленнєвої комунікації, логіко-сміслових схем і лексико-граматичних конструкцій, адекватних цілям і завданням заняття та навчання в цілому, забезпечує оптимізацію мовленнєвого мінімуму, що підлягає засвоєнню у процесі мовної підготовки інофонів.

Враховуючи виклики щодо використання інтенсивних форм усного випередження, можна рекомендувати:

- Збалансовувати усне спілкування з граматичними вправами.
- Використовувати інтерактивні методи, такі як рольові ігри та симуляції.
- Проводити регулярні оцінювання для відстеження прогресу.
- Створювати сприятливе та психологічно комфортне середовище для спілкування, де студенти можуть вільно практикуватися.

Інтенсивні форми навчання можуть бути надзвичайно ефективними, якщо правильно їх організувати та адаптувати до потреб студентів.

Таким чином, усне мовлення як засіб навчання дозволяє:

- **Зосередити** увагу на навчанні вимови, оскільки іноземні студенти мають справу з усним мовленням. До вирішення цього завдання слід приступати з перших кроків вивчення мови. Як показує практика, усно можна виконувати у кілька разів більше завдань і вправ, ніж під час читання та письма, і, отже, якісно забезпечити повторення вивченого, що дуже важливо для засвоєння мовного матеріалу та розвитку мовленнєвих навичок і вмінь.

- **Розвивати** в інокомунікантів здатність сприймати навчальний матеріал через слуховий канал, що є важливим фактором для оволодіння іноземною мовою. Усна презентація матеріалу та його засвоєння в процесі виконання тренувальних і комунікативних вправ сприяє розвитку фонетичного слуху, що потрібно для розвитку вміння аудіювання. Водночас варто приділяти достатньо уваги візуальним засобам навчання. Іноземці більше довіряють очам, ніж вухам, тобто розуміють значно краще тоді, коли бачать написане (слово, текст), і не розуміють звучного мовлення без зорової опори.

- **Здійснювати** вплив і на письмове мовлення за такими показниками, як інформативність мовлення, кількість надфразових єдностей і способів їх з'єднання та інше.

- **Забезпечувати** послідовність під час кожного певного, навіть невеликого кроку в оволодінні іноземною мовою від слухання до говоріння, а потім до читання та письма.

- **Розвивати** в інофонів інтерес до навчальної дисципліни завдяки створенню атмосфери занурення у мовне середовище. Інтенсивний курс пред'являє певні вимоги до організації навчального простору. Пов'язано це з тим, що в процесі інтенсивного навчання в умовах постійної комунікації під впливом спеціальних прийомів і методів активізації особистості надзвичайно зростає внутрішня та зовнішня активність того, хто навчається.

При цьому важливо використовувати різноманітні методи, інтерактивні платформи та створювати можливості для спілкування поза заняттями, включати, наприклад, комунікативні (медичні, економічні, правові тощо) сценарії, практичні завдання та використання мультимедійних ресурсів, що підвищить інтерес і ефективність навчання.

Висновки. Сучасний стан навчання інофонів іноземної мови в немовних закладах вищої освіти підтверджує важливість принципу усного випередження під час мовної підготовки, тому що його використання сприяє розвитку механізмів спілкування, які лежать в основі й інших видів мовленнєвої діяльності.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні нових методів та прийомів мовної підготовки іноземних студентів, зокрема засобами інформаційних технологій в умовах онлайн навчання, щоб зробити освітній процес більш раціональним і ефективним, що допоможе інокомунікантам швидше та якісніше оволодіти українською мовою та покращити їхнє спілкування в усіх сферах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Діденко І., Загоруйко Л., Філатова О. Проблеми викладання іноземних мов студентам немовних спеціальностей: до, під час та після пандемії. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2021. № 3 (107). С. 501-510. DOI: <https://doi.org/10.24139/2312-5993/2021.03/501-510>
2. Зозуля І.Є., Поздрань Ю.В., Слободянюк А.А. Роль дистанційного навчання у вивченні української мови як іноземної. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації*. 2020. Том 31 (70). № 1. Ч. 1. С. 33-38. DOI: <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.1-1/07>

3. Фоменко Т.М. Інноваційні підходи до викладання української мови як іноземної в умовах дистанційного навчання. *Іноземна мова у професійній підготовці спеціалістів: проблеми та стратегії*: матеріали V Міжнар. науково-практ. інтернет-конф. Кропивницький, 2021. С. 167-169.
4. Щепанська Х. Інформаційні технології на заняттях української мови як іноземної в умовах дистанційного навчання. *Теорія і практика викладання української мови як іноземної*. 2023. Випуск 17. С. 50-57. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/uf1.2023.17.3910>
5. Hermanovych H. Learning the ukrainian language by foreign medical students. *Теорія і практика викладання української мови як іноземної*. 2023. Випуск 17. С. 73-82. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/uf1.2023.17.3912>

Стаття надійшла до редакції 20.09.2024.

Статтю рекомендовано до друку 25.11.2024.

Як цитувати: Гейченко К., Чорна Ю. Сучасний стан і проблеми онлайн-навчання іноземних здобувачів-нефілологів української мови. *Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки*. 2024. Вип. 45. С. 24-36. DOI: <https://doi.org/10.26565/2073-4379-2024-45-02>

CURRENT STATE AND CHALLENGES IN TEACHING UKRAINIAN ONLINE TO NON-PHILOLOGICAL FOREIGN STUDENTS

Katerina Geichenko

PhD in Pedagogics, Associate Professor, Head of the Department of Language and General Theoretical Training, Zaporizhzhia State Medical and Pharmaceutical University (69035, Zaporizhzhia, 26 Maiakovskoho Ave.);
e-mail: geichenko.ei@gmail.com;
orcid: <https://orcid.org/0000-0002-0294-8423>

Yulia Chorna

Senior teacher, the Department of Language and General Theoretical Training, Zaporizhzhia State Medical and Pharmaceutical University (69035, Zaporizhzhia, 26 Maiakovskoho Ave.);
e-mail: usteda2017@gmail.com;
orcid: <https://orcid.org/0000-0002-9128-738X>

The proposed article addresses the issue of enhancing the quality of education for foreign students of philology enrolled in Ukrainian higher education institutions in alignment with the requirements of international students and the Ukrainian educational system.

The article points out that the education of foreign citizens in non-linguistic higher education institutions can now be equated with intensive courses.

This complicates the language training of foreign communicators. That is why new methods, forms, tools and techniques are being searched for, which will be the key to achieving high results in teaching foreigners online.

In the modern information environment of online learning and during the difficult socio-political situation in our country, the way teachers impart relevant knowledge and skills and the way students acquire this knowledge are changing. This fact is reflected in the reduction of classroom hours and the increase of independent work time for foreign non-native speakers. It is clear that the established methods and forms of teaching need to be rethought and new solutions found.

In the case of oral learning, as in the case of oral teaching, foreign communicators learn grammatical material, vocabulary (learning the sound form, grammar, meaning and use of a word) and favourable conditions are created for increasing their knowledge of the target language, developing pronunciation, vocabulary, grammar, speaking skills and, above all, listening (the most difficult type of language activity for foreigners) as well as speaking.

The article outlines the main requirements of online language training with a limited number of hours in the learning process, as well as the advantages and challenges of oral learning.

The authors focus on oral teaching as the leading form of proactive learning.

Keywords: *foreign students, language training, modern state of education, oral basis of education.*

REFERENCES

1. Didenko, I., Zagorujko, L., Filatova, O. (2021). Problems of teaching foreign languages to students of non-linguistic specialties: before, during and after the pandemic. *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*. 3 (107), pp. 501-510. DOI: <https://doi.org/10.24139/2312-5993/2021.03/501-510> [in Ukrainian].
2. Zozulya, I.Ye., Pozdran, Yu.V., Slobodyanyuk, A.A. (2020). The role of distance learning of Ukrainian as a foreign. *Scientific notes of V.I. Vernadsky Taurida National University. Series: Philology. Social communications*. Vol. 31 (70), 1 Ch. 1, pp. 33-38. DOI: <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.1-1/07> [in Ukrainian].
3. Fomenko, T.M. (2021). Innovative approaches to teaching Ukrainian as a foreign language in distance learning. *V International Scientific and Practical Internet Conference "Foreign Language in Professional Training of Specialists: Problems and Strategies"*. Kropyvnytskyi, pp. 167-169 [in Ukrainian].
4. Shhepanska, H. (2023). Information Technologies at the Classes of Ukrainian as a Foreign Language in the Conditions of Distance Education. *Theory and Practice of Teaching Ukrainian as a Foreign Language*. 17,

pp. 50-57. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/ufl.2023.17.3910> [in Ukrainian].

5. Hermanovych, H. (2023). Learning the ukrainian language by foreign medical students. *Theory and Practice of Teaching Ukrainian as a Foreign Language*. 17, pp. 73-82. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/ufl.2023.17.3912>

The article was received by the editors 20.09.2024.

The article was recommended for printing 25.11.2024.

In cites: Geichenko K., Chorna Y. (2024). Current state and challenges in teaching ukrainian online to non-philological foreign students. *Teaching languages at higher educational establishments at the present stage. Intersubject relations*. 45, pp. 24-36. DOI: <https://doi.org/10.26565/2073-4379-2024-45-02> [in Ukrainian]